447
G 4

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

KW 447 G 4

THEOD. RODENBORGHS

Hertoginne CELIA En Grave PROSPERO

Bly-eynde-Spel.

Op nieus oversien, gecorrigeert ende verbetert.

'tAMSTERDAM,
Voor Adriaen Micker, Boeckvercooper woonende / op de Achter-borg-wal byde Brouwery vande Swaen/ aende nieuwe steene Brugh/ 1645.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

't Spels-Inhoud.

HErtoginne Celia lievende de Grave Proſpero, die heur weer-
liefde langh verſocht hadde / werden ſeer ernſt'lijck vervolght
door de Prins Ariſtip, Soon van de Koningh van Spaengien:
niet teghenſtaende dat ſijn Majeſteyt Huwelijck verſocht en
beſlooten hadde van ſijn Soon de Prins / en de Princes van
Vranckrijck. De Prins jalours weſende van de liefde tuſſchen
de Grave Proſpero, en d' Hertoghinne Celia, verbied de Graef
het Hof / willende dat hy ſoude vertrecken na ſijn Graefſchap:
de Graef daer van miſnoeghende / gheraeckt handt-ghebaer met de Prins / waer
over hy hem uyt het Hof begaf. De Prins bemerckende dat hy Celia niet koſt
winnen / en inbeelding hebbende dat hy heur te eerder ſoude doen wantrouwen/
gaf uyt de Grave ghevanghen te weſen: niet teghenſtaende de Grave in Mole-
naers kleedingh daghelijcx by heur quam / en om minder afterdocht te veroor-
ſaecken van vermoedingh / vermits de Prins wacht gheſtelt hadd' om weten
wien Celia te woorde ſtondt / viel d' Hertoginne de Koningh te voet/verſoecken-
de de Grave in vryheydt gheſtelt mocht werden. Sijn Maje. ſiende de ſchoon-
heyt van Celia, verliefden op heur / en ſonde terſtondt na de Ghevanghenis om
de Grave t' ontſlaen/ meenende daer door Celia te bekomen tot ſijn wille/'t welck
de Prins verſtaende / veynſde dat de Graef ghedoodt was; welcke tijdingh ko-
mende aen de Koningh / vertoornden ſoo ſeer / dat hy de Prins banden / en
onterfden van ſijn Kroon / dies de Prins landewaert doolden. De Koningh niet
anders wetende of de Graef was overleden / en de Prins ghebannen zijnde/ ver-
ſocht de Hertoginne te huwelijck: ſy (om gheen quaedt vermoeden te gheven/) on-
derhiel hem beveynſdelijck in liefde. Midler tijdt ſtelden ſich de Grave Proſpero
in dienſte van Leridano, die welcke Meeſter was van een Koren-Water-Mo-
len/ toebehoorende de Hertoginne Celia, onder welcken deck-mantel hy daegh-
lijcx Meel int Hof van Celia brocht / niemandt anders vermoedende / als dat hy
een Molenaer was ghenaemt Martijn. 't Gheveurden naderhandt dat de Prins
te landtwaert doolende / ghemoeten by de molen de Grave Proſpero in Mole-
naers kleeding / zoo dat hy hem onbekent was / alhoewel Proſpero de Prince
kenden: en de Prins verſtaende dat deſe molenaers knecht / weſende Proſpero
daghelijcx in 't Hof van Celia quam / verzocht dat hy in molenaers kleedingh
daer oock mocht komen / om d' Hertoginne Celia te ſpreken / 't welck Proſpero
hem oock te weghe brocht: in-ſicht hebbende dat hy hier door zijn voornemen
ſoude kunnen te weghe brenghen / om de Prins vaſtelick te doen ghelooven dat
Celia hem in gheender wijſe eenighe liefde was draghende / 't welck oock ſo ghe-
ſchiede. Midler tijdt quam de Princeſſe van Vranckrijck / om te huwen met
de Prins Ariſtip', de welcke doen mede Molenaers knecht was beneven Martijn,
weſende de Grave Proſpero: doch ſonder dat de Prins de Grave Proſpero ken-
den. De Koning ghemoet de Princeſſe van Vranckrijck etlijcke mijle van 't Hof/
en zijn Maje. wetende dat de Hertoginne Celia doe ter tijdt op de Molen was/
alſoo Leridano heur had ghebeden om heur te vereeren met heur by-weſen op het
huwen van zijn dochter Laura, vonde oorſaeck om met de Princeſſe van Vranck-

rijck sich op de Molen wat te verberschen / alleenlijck om de Hertoghinne Celia daer te zien. Eyndelijck Celia verkleedt heur in boerinne Molenaerinne kleeding / versellende de Bruyt Laura beneven de Grave Prospero in Molenaers kleedingh / ende oock de Prins in sodanich habijt / beneven alle de andere Bruylofts-luyden: en de Prins siende de Princesse van Vranckrijck / verlieft op heur / verlatende de passie tot Celia, Celia ontdeckt heur / desghelijcks oock de Grave Prospero, wel tot groote verwondering van den Koningh / niet wetende dat de Prins daer was / maer vast ghelovende dat Prospero doodt was: ende siende hoe vreemd den Hemel alles hadde gheschickt / laet Celia met Prospero huwen / en celebreert het huwelijck met de Prins en Princesse.

PERSONAGIEN.

Hertoginne Celia.
Theodora, *heur staet Ioffrou.*
Grave Prospero.
Arcelo. } *2. Dienaers.*
Gallo. }
Aristippus, *Prince van Spangien.*
Valerio, *de Princens Kamerling.*
Koning *van Spangien.*
Rufino, *Edelman.*
Pagie.
Molimpo. } *Molenaers Knechts.*
Millido. }
Leridano, *Meester-molenaer.*
Laura, *Lerēdaenos Dochter.*
Princesse *van Vranckrijck.*
Alberto, *heur Hof-Meester.*

Het Toonneel is Florenca en Arcadie.

Hertoginne
CELIA
En Grave
PROSPERO
Bly-eynde-Spel.
EERSTE BEDRYF.
d' Hertoginne Celia.

DE neyging mijnes herts stelt sulcke strickte wetten
Die mijn vry-will'ghe wil keurs-wiss'lingh kan beletten:
Ghegrond-paeld is mijn liefd' / onbreeck'lijck is mijn trouw'/
In spijt van Aristip so werd' ick Prosp'ros vrouw':
De Prins waend dat ick oogh op sijne Princens staten/
En dat ick door staet-gierheyd Prosp'ro soud verlaten:
De Prince is verdoold. 't Schijnt dat ick my verlaegh
Midts ick als Hertogin de Grave liefde draegh/
En werd van Hertogin in tijtel maer Graefinne:
Mijn hoogheyd ick verneer / doch daer door ick weer winne
De wenschen mijnes herts / die ick veel meerder acht
Als of ick tot Princes waer door de Prins ghebracht.
D' uytwendelicke hoogheyd gheeft ten deel ghenoeghen/
Maer gheen ghelijckheyd als een-sielich zielen voeghen
Te saem in keur'ghe grif: Want gh'lijcke Hemels kracht
Ver overtreft de doent van tijtelicke macht/
Soo overheerscht de gheests ghenoeghingh alle hoogheyd
Vermidts 't een in ons ziel/en 't ander in het oogh leyd:
Hier in de oude spreuck recht grondelick bestaet
Dat ons ghenoeghen boven alle rijckdom gaet.
„ Seer wel versta ick dat een yder b'hoort te trachten
„ Om 't Echten tot vermeerd'ringh sijnes eers gheslachte/
„ 't Welck uyt de mans stam spruyt / en uyt de vrouwens niet/
„ Soo dat de Vrouwe doold soo z' op heur minder siet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

De Man heeft eelder aert / hoe laeg 's Vrouw's staet mach wesen
Soo werd heur eere na de Mannens eer gheresen.
Alfonso / Coningh / seyden als sijn Soon versocht
Om met een Herderin in Echt te zijn verknocht
(Waer 't Rijck gantsch teghen was) wilt u twist-reed'nen staken/
„ De Doffer kan het Duyfken reyn en suyver maken.
Nu schijnt het gh' lijck of ick mijn waerde gans vergheet
Wits ick mijn liefde op Graef Prosp'ro heb besteed/
En in de Echt versaem met een niet mijns ghelijcke/
Ja Aristip veracht: de Prince deses Rijcke:
Waerom? is hy gheen Graef? en ghenereus in moed/
Hooghmoedigh / en manhaftich / treffelick van bloed.
Om van een Grave tot veel hoogher staet te rijsen?
„ Men mach verwachten veel van kloecke liens en wijsen.
Al waer de Graef gheen Graef / al hoeden hy het Vee/
Soo waer ick om sijn Vrou te wesen noch ghereed.
Sijn vlocxken ick met hem gheneughelick soud' leden/
Wat isser meerder heyl als 't hert dat is te vreden?
Wat is het schijn-luck-Hof? is 't meer als slaverny?
Een prachtighe Zottin / steets woelich / selden bly?
Een heuselicke mom / een eerelick ghebedel?
Het bedeld al / hoe hoogh 't zy Edel of on-Edel.

Grave Prospero.

Celia. Ha Prospero! Prospero. Mijn lief/Me vrou/hier dus alleen?
Celia. Neen Lief/ met u verseld / en dat met groote reen.
Als vooghd-heer mijns ghedacht. Hebt ghy de Prins ghesproken?
Prospero. Noch niet. Cel. Hoe dat? Pros. Het heeft my aen de tijd gebroken/
Doch ga nu na de Prins. Celia. Wat is 't dat hy begeert?
Prospero. Helaes / Me vrou / 'k en weet. Celia. De tijd ons alles leert.
Prospero. 'k Acht 't is sijn oude sieckt / en quellinghs jalousien.
Celia. Door al soo moet ghy nu voorsichtelijcke myen
Ghy hem niet meer versteurt / de Prins is haest gheraeckt.
Prospero. Me vrou / ick ga vermidts bestemde uur ghenaeckt.
Celia. Den Hemel u behoed. Prospero. Met u verlof/mijn waerde.
Celia. Ha Prospero! Pros. Mijn hert. Celia. Mijn glory deses aerde.
De uur als mijn ghesicht uw lieve lonck ghebreeckt
Het af-zijn dan mijn hert met vinn'ghe vlymen steeckt/
Vaerd wel mijn waerde Graef. Pros. Vaerd wel mijn Hertoginne.
De liefde die ick in dees Ed'le Vrou bevinne.
Maeckt van de Graef een slaef / ha hoogh gheboozen Vrou?
Het luck is my dat ghy de Grave zijt ghetrou.
De Prince is jalours / en jalousy kan wercken
Yets vreemds / dus moet ick op de Princens handen mercken/
Die 't leven my misgunt / dies / wil ick gaen verseld
Met yemand die belet sijn trotsich dul-gheweld/

„ Want Princen vaken hun moed-wil heersch'lick betoonen
„ En waenen al hun doent door heersching te verschoonen.

Twee Dienaers.

Prospero. Ziet dat ghy op mijn past. 1. Diena. Dan u wy niet en wijcken.
Diena. Want onsen trouheyd/ Heer/ in alles nu sal blijcken.
Prospero. Bevind ghy my in nood doet dan g'lijck ick verwacht/
Diena. De plicht van dienstbaer heyd in nood heur trouheyd wracht.

Aristippus, en Valero.

Prospero. V'w Dienaer seyden my u hoogheyt hier te vinnen.
Aristip. Ontstelt/ vergramd'/ en in versteurenis mijnes zinnen.
Prospero. Met wien mijn Heer? Aristip. Met u/ ghy valschen onderdaen/
Verradery ghy pleeght met Celia/ u bestaen
Gantsch vol bevaynstheyd is. Pros. In my verraderye?
Versierselen van hem die aen u'w Hoogheyds zye
Onwaerdelicke plaetst'. Valer. Hoe? acht ghy my de man?
Prospero. V'w schuldighe ghemoed u selfs beschulden kan.
Doch aen u voeten/ Heer/ ick plichtelijcke buyghe;
Laet dese plaetse selfs mijn schuld of onschuld tuyghen.
Noyt ick gedachte had om aen de Hertogin/
Me vrouwe Celia/ de minste tocht van min
t' Ontdecken/ want ick niet mijn meening kost uytbreken
Soo ick met d' Hertogin noyt heymelick macht spreken.
Aristip. Sy kan ontkennen niet 'tgeen schrift'lick is geschied/
'k Geloofst/ Heer Graef/ 'k geloofst/ al en bekent ghy niet.
Dus Grave 'tzy hoe 'tzy/ mijn jalousye steygert
In mistrous hooghste top. 'ken wil niet dat ghy weygert
Te stellen my gerust/ 't vermoeden my bestrijd/
Of houd gewislick dat ghy zijt u'w leven quijt.
Prospero. Wat wilt ghy dat ick na de Hertogin niet taele?
V'w hoogheyd mach gebien/ 'k sal in 't gebod niet faelen.
Aristip. Neen Graef dat's niet genoech. Pros. Seght my dan u begeert.
Aristip. 'k Wil dat ghy sonder toeven na u Graefschap keert/
Mijns Vaders hof verlaten. Pros. Hoe Prins? wilt ghy de wetten
Mijns blijven/ hier of niet/ na u'we wille setten?
V'w hoogheyd 'tniet vermach/ 't waer moed-wil en geweld:
Dat mijn graeflijcke staet tot hoogher werd gestelt
Vermoogt ghy Prince wel/ maer bannen en uytlanden
Geloof ick niet bestaet in u'we hoogheyds handen/
De redenen mijns zijd' verseeck'rent my gewis/
Vermits u'w hoogheyd noch geen wetlick Coning is/
Ontgeest u dese trots. Aristip. Te stout is u vermeten/
'k Wil ghy het hof verlaet/ doet 'tgeen ick heb geheeten/
Verrader/ droch/ ghy fielt: vertreckt /en dat 's voor 't laest.
Prospero. Waerd' ghy geen Koninghs soon 'k antwoorden u wel haest/
'k Weet wien u'w hoogheyd is: en 'doet mijn tooren breken/
Om u'w onreden niet met redenen wreken/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

Dan waert ghy my ghelijck by d' Hemel ick u sweer.

Aristip. Wat zoud' ghy Grave doen? Prospero. Verdedighen mijn eer.

Aristip. Uw' eer bevaynsden schalck? Neemt my voor uws ghelijcke
Soo vind' ghy noch een man die voor gheen man sal wijcken.

Prospero. Veel hebben dese naem/ en Vrouwen zijn z'int hert.

Aristip. 't Schijnd dees vermeet'len dwaes my stoutelijcke tert/
Ick acht u mijns ghelijck/ en niet uw' Prins en Heere.

Prospero. Soo stel ick my rechtvaerdich in mijn eers verweere.
Wat seght ghy dat ick ben verrader/ fielt/ of droch?

Aristip. Het gheen ick heb ghesepd dat seg ick/ Grave/ noch.

Prospero. Bestemt de plaetse dan/ dees handschoen ick u gheve.

Aristip. Bestemmen fielt? terstont ick u beneme 't leven

Prospero. Ha ghy Tyran. 1. Die. Tyran. Aristip. De Prince uwes rijck!

2. Diena. Ghy hebt verklaert te sijn de Grave sijns ghelijck.

Valerio. Uw' Hooghept heeft dit selven op uw' hals gaen halen.

Aristip. Ick sweer u Graef ghy sult de moed-wil fluex betalen.

De Hertoginne Celia, en Theodora.

Celia. Ha! Prince wat ghevecht? wat let u Hoogheyd Heer/
Aen d' Hertoginnens deur met u ghebloot ghewecr?
Hoe? schratst ghy het ghesteent? Prins. Ha! Celia de steenen
Die onghevoelich zijn ghevoelen wel het weenen
En klaghen deses Prins/ d'wijl uw verherde hert
Afkeerelijck beboert de knagingh mijnes smert.

Celia. Verg'lijckinghen zijn valsch/ en meest in dien beminnen.

Prins. Om dat sy gheen ghelijckheyd in hun liefde vinnen.

Celia. Ghelijckt ghy my by steen? u selven ghy misdoet.

Prins. Ick vind' helaes! versteent uw Vrouwelijck ghemoed.
Ick off'r' u op mijn hert/ mijn wesen/ en mijn ziele/
En booghsamelijck ick steets voor uwe Autaer kniele/
En sonder dat ick vinde een'ghe liefds beweegh/
Is uw hert dies niet hardt/ en van weerliefde leegh?
Versteent/ verkluemt/ gherotst/ gans woestich/ en afkeerlijck
En laet een Princens Lent verwelcken al te deerlijck.
„ Ha Celia! als ick dees steenen schratsten hier/
„ En met dit lemmers stael upt swinghden 's hertens vyer/
„ D' eenzielighepds gheweldt ghemoeten in hun krachten:
„ Met reden segg' ick dat de liefde dese machten
„ In 't reedlick niet en pleeght. Want waer de liefd eens huyst
„ Gheen tweede weer-vonck gheeft hoe seer de lievert kruyst/
„ En schratst met bedel stof/ met smeeckinghs soete woorden
„ G'lijck of uw herten gantsch gheen vlayinghs kruysingh hoorden.

Celia. Hoe Prince? na ghy spreeckt kan 't uw gheen liefde zijn?

Prins. Wat dan? Celia. Een rasernp. Prins. Vermits de wreede pijn
My rasen doet/ om dat onvruchtbaer zijn mijn beden/

Celia 't Gheweldt vermach gansch niet/ maer veel de lieve reden/

Dwangh

Dwang-lievers zelden spoen. Is die ghy liest soo gh'reed
Niet in weer-liefd' als ghy/ waent ghy men daer door weet
t' Gheheyme heurs beslupt? door tijdts voorbeeldt wy vonnen
Dat Cesar noyt ten eersten 't hooghste heeft ghewonnen/

Celia, De liefd' vereyscht vervolgh? Prins. Als hoope werdt ghevoet
Prins, Mis hopen niemandt kan ten zy 't zijn wantrou doet
Die beyd' versellen my / mits ick weet ghy gheneghen/
En keurelijcke zijt. Celia, Ghy spreeckt u selven teghen.

Prins- 'k Weet Celia ghy my ghelijck een Prince acht/
Maer lacy! alderminst gheplaetst in uw ghedacht/
't Is eene die ghy weet. Celia. Een Prins ghelijck mijn Heere?

Prins. Gheen Prins: maer d' Hertoginne acht hem noch veel meere.
Celia. Wien ist? Prins. Graef Prospero. Celia. De Graef? dat niet gelooft.
Prins. Is niemandt als de Graef die my mijn heyl ontrooft/
Celia. Uw hoogheyd my misdoet van hem jalours te wesen.
Prins. Ha! dat de sterren mijns gheluck so hooghe resen.
Celia. Hoe? soud ick lieven desen loomert / laf / en dwaes?
Prins. Het gheen men hert'lijckst' liesde verachtmen wel / helaes!
Celia. Verachten 't gheen men mijn liest/waer teghen ons natuere.
Prins. Me vrouwe 't sy hoe 't sy de sterre mijns luckx-ure
Schijnt gunstlick nu verschijnt/want sijnder hertens leet
De Graef vertrocken is. Celia. Waer heene? Prins. Laes / 'ken weet.
Celia. Op me! Prins. Hy is van hier / en heeft een reys op handen.
Celia. Ist verre Prins? Prins. 't Moet sijn want gaet uyt onse landen/
Doch houdt het voor gheheym. Celia. Soo keert hy niet weerom.
Prins. Me Vrouwe vraeght niet meer / acht my in 't antwoort stom/
Maer laet het lieve licht 't gheen hy lang heeft ghenoten/
't Welck dees verschooven Prins soo deerlijck heeft verdroten
Nu gh'nieten dien u liest. Celia. En nu ghy seker zijt/
Want lief ick hem / nu sal het af-zijn / en de tijd
Uw jalousy gheheel en d'afterdocht verkrachten/
Prins. Soo ghy de Graef niet siet int voorbeeldt uws ghedachten.
Celia. Noch heersch uw jalousy. Prins. Bedroefdelijck / en wreed/
Doch door 't af-sijn de Vrouwe vaeck heur liefd vergeet.
Ha valschen Graef. Cel. Waer heen? Pri. Me vrou ick moet vertrecken
Mijn lang vertoeven hier moght mijn t'oneere strecken.
Celia. Onteert mijn by-zijn u? Prins. Valerio/mijn Paert.
Valerio. 't Is reed. Celia. Gaet Prince/gaet / want ick acht u niet waerd
Met my verselt te sijn. De Graef is my ontooghen.
Theodor. Wat vreest me Vrouw? Celia. De dood siet Celia voor ooghen.
Ghy weet niet 't gheen ick weet / want heden salt gheschien
Dat ghy Lucretiaes treurs-eynd in my sult sien.
Theodor. Wat ist Me vrouw? Celia. Helaes / helaes / ick ben verlooren/
Want heden is de val mijns hoochste ramp gheboozen/
Ghenieticht is de hoop mijns aenghenaemste luck/
Waerom ist dat ick 't hert niet uyt dees boesem ruck?

Theodor. Inbeeldinghen/ Mevrouw'/ u wel bedrieghen moghen.
Celia. Ach neen! ick sie dat all' mijn g'lucken my ontvloghen.
Theodor. Waerom? Celia. Ick sagh de Prins/ en Grave hantgebaer/
En daed'lick als ick sagh mijn Grave in ghevaer
Mijn hert vloogh nae sijn ziel om hun ghevecht te slissen/
Maer/ lacy/ als ick quam most ick mijn waerde missen/
Vermits hy was ghevlucht/en vond' de Prins alleen/
Dit's d' oorsaeck Theodoor mijns klaeghen en gheween.
Theodor. Het swaertst/voorbeeldt u eerst/de Graef zal sich wel hoeden.
Celia. De'wijl ick 't hert versmoor door tranens bracke vloeden.
Ach vloeden! wiens hert tocht uyt mijn siels borne vliet/
Mits dat de kribb'ghe ramp voor bootschapt mijn verdriet/
Vernielt/ vermorst/ verwurght/ de gunst mijns hopens sineken/
Vervormd dees' oogens licht in laeuwe bracke beken.
Wiens strijvende ghestroom d'een d'anders voorvlaed' steelt
Om beelden af het beeld mijns waerde Gravens beeldt.
Mits in mijns zielens kluys gheen oog-mick is te vinden
Als Prospero/ mijn Af-God/ Herts-heer/en beminden/
Wiens af-zijns-droeve-taning Celia vernield:
Ha liefde! siet hoe dese Hertoginne knield
Voor 't Hemelick autaer/ en beveld om meedooghen
Doch al't gesmeeck en heeft/ helaes! gansch geen vermoghen
Om doen verwislen 't geen 't Orakels raed besluyt
Vermits ghebedens vlucht op uw voorschick weer-stuyt.
Ach Celia geboeyd/ ghereeckst aen slavernije/
Uw herte werd vernield door liefdens tyrannye:
Fy liefde/fy Tyran die ziels graeght soo verwert/
Struyck-rooft/ vermoord/ beklemt een Hertoginnens hert
Door voor beraed verkies/waerom liet ghy verkiesen?
Liet ghy verkiesen om de keure te verliesen?
Verlies ick keur/o liefd'/soo ick mijns keure mis
Ontwesent blijf ick gh'lijck een sielloos risse is/
Een schim een schaduws niet/een romp vol spokerye
Door 't waelende gesw arm mijns zinnens rasernye,
Gerabraeckt blijft het wesen des Hertogin/
En moogh'lick antwoord ghy ick my te hestich bin
Aen 't sinnelick verkies/ en 't zijn uw eyghen wercken/
Hier uyt soo machmen uwe wrede aerd bemercken/
Wat zijt ghy liefde doch? een kies-koors vreemde gril/
Die 'tgheen hy mach versoeyt/ en 't onverkrijchbaer wil.
Doch liefde doet uw vinnichst 'kschrick niet voor uw dart'len/
Te feller dat ghy doet mijn hert en siele mart'len
In yselijcke warringh eens benaude gheest/
Ick koev'ring in mijn liefd en lieve aldermeest.
Alwaert ick 't overblijfsel van mijn after-daghen
Verslijten zoude in ellende mijnes klaghen

En in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4

En in verwoeste ramp hier swerven op de aerd/
Soo acht ick Prosp'ros waerde noch meer quellen waerd.
En nimmer sal ick all' mijn passy teghen strijden/
Niet recht en lieft sy die om lieft 't niet al ken lijden.
De glorijs strijdt die werd triumphelickst' ghekroont/
Die inde swaerste ramp de meeste moed betoont.
Dus liefde waent niet dat mijn ooghen ramp uyt wat'ren/
't Zijn vlieten uyt de vreughde mijnes herten schat'ren.
Mijn suchten waend' ghy dat sijn suchten mijnes pijn/
En 't zijn de vreughdens galmten die in't herte zijn.

De Grave Prospero.

Graef. Ha Celia! Celia. Mijn hert. Hoe komt ghy dus verbaest?
Graef. Vermidts mijn hert en geest onmatelijcke raest.
Celia. Meer moedigheyd en kunt ghy / lief / my niet bewijsen
Als dat ghy hier nu komt / het schijnt mijn hayren rysen
Door schrickingh / want de Prins terstont eerst van my gaet.
Graef. Ghy weet sijn jalousy. Celia. Ick weet dat hy u haet.
Wat was de oorsaeck / lief / van 't gheen u is ervaren?
Graef. Vermits de Princens woorden onverdraeg'lick waren.
Celia. En kost de liefd' tot my u toorn temmen niet?
Graef. 't Gheen liefde my ghebood / de eere my ontried.
Celia. Nu is de Prins ghehest / wat sal't nu zijn in't ende?
Graef. 't Is my ghenoegh de Prins mijn moedigheyde kende.
Celia. En moedeloos my laet door 't derven uw's ghesicht.
Graef. Een Prins die haest versteurt besadicht weerom licht.
Celia. Helaes/in wat ghevaer gaet ghy u schielijck stellen!
Graef. Laet dit toeval / mijn lief / uw lieve hert niet quellen.
Celia. Niet quellen? als ick denck hy na uw leven tracht.
Graef. Hy die een ander dreyght / weer-dreygingh oock verwacht.
Celia. Ha Prospero / mijn hert / wat salmen nu beginnen?
Graef. De tijd sal selven wel een goede uytkomst vinnen.
Celia. Vertrout niet op de tijd / de tijd ons vaeck bedrieght.
Graef. De Princen werden wel door tijd in slaep ghewieght.
Celia. Onseecker is die hoop / daer op wilt niet vertrouwen.
Graef. Voor 't eerst soo moet ick my uyt sijn ghesichte houwen.
Celia. Soo duyckt mijn gouden Son / en my in 't duyster laet.
Graef. De gheest allengs sich voeght na 't wesen onses staet.
Celia. Door nood die alles buyght / 't bedencken doet my schricken.
Graef. 'k Verhoop den Hemel sal het nutbaerst' ons toe schicken.
Celia. Men roept den Hemel aen als 't mis bruyck is bestaen.
Graef. Ick bidd' verslaeuwt my niet / ten kan niet sijn ontdaen.
Celia. t' Is best ghy u versiet om 't gheen ghy hebt bedreven.
Graef. De Prins sal onghetwijffelt trachten na mijn leven.
Celia. Uw leven? 't leven waer u Celia op voed?
Graef. Ghy weet mijn Hertogin / wat jalousie doet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
447 G 4